

Minister Klimatu i Środowiska

BM-WP.050.85.2025.DI
3877060.15748501.12697762
Warszawa, 12-08-2025

Dotyczy: odpowiedzi na interpelację Posłanki Danuty Jazłowieckiej (znak: K10INT10506).

Temat: wdrożenie Europejskiego Zielonego Ładu w Polsce oraz jego konsekwencje społeczno-gospodarcze.

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w nawiązaniu do ww. interpelacji, przesyłam odpowiedzi na zawarte w niej pytania. Odpowiedź na pierwsze pytanie została przygotowana we współpracy z Ministerstwem Rolnictwa i Rozwoju Wsi (MRiRW).

1. Jakie korzyści przewiduje Ministerstwo dla obywateli w tym dla mieszkańców wsi i rolników, wynikające z realizacji Zielonego Ładu?

Na wstępie należy podkreślić, że Europejski Zielony Ład (EZŁ) jest ogólną strategią rozwojową Unii Europejskiej (UE), mającą na celu budowę bezpieczeństwa klimatycznego poprzez osiągnięcie neutralności klimatycznej do 2050 r., przy jednoczesnym zachowaniu konkurencyjności gospodarki, ochronie środowiska i poprawie jakości życia obywateli.

Dynamicznie postępujące zmiany klimatu nasilają i zwiększają częstotliwość oraz wydłużają czas trwania m.in. głębokich susz, erozji i wysychania gleb, powodzi błyskawicznych i podtopień pól, pożarów, huraganów i innych krytycznych zjawisk pogodowo-klimatycznych. Nasilenie tych zjawisk powoduje m.in. spadek produkcji rolnej i niszczenie plonów, stanowiąc bezpośrednie zagrożenie dla funkcjonowania rolnictwa oraz bezpieczeństwa żywnościowego. Szczegółowe informacje dotyczące kosztów zjawisk ekstremalnych powodowanych zmianami klimatu gromadzone są przez Instytut Ochrony Środowiska – Państwowy Instytut Badawczy cyklicznie od 2011 roku i obejmują lata 2001–2019. **Przeprowadzone analizy wykazały, że z powodu zjawisk ekstremalnych typu powódzie, susze i pożary, Polska traci rocznie średnio 6 mld zł. W ciągu niespełna dwóch dekad w latach 2001-2019, ekstremalne zjawiska pogodowe spowodowały około 115 mld zł strat bezpośrednich[A].** Rolnicy i sektor rolnictwa należą do grup najbardziej narażonych na koszty i konsekwencje zmian klimatu. Z kolei autorzy raportu „Koszty zmiany klimatu w Polsce. Dlaczego Polska potrzebuje aktywnej polityki klimatycznej?” ostrzegają, iż roczny koszt zmian klimatu w 2050 r. może wynieść nawet 124 mld zł i 2,2% PKB, jeśli Europa i świat spowolnią transformację[B] w kierunku gospodarki neutralnej dla klimatu.

Europejska polityka klimatyczna, w tym Europejski Zielony Ład, powstały w trosce o fundamentalne bezpieczeństwo człowieka, jak również w celu długofalowego zabezpieczenia funkcjonowania gospodarki, w tym rolnictwa, rolników i mieszkańców wsi.

Oprócz wymiernych korzyści w postaci stabilizacji produkcji żywności, wzmocnienia bezpieczeństwa oraz minimalizacji kosztów i ryzyk związanych ze zmianami klimatu, realizacja europejskiej strategii Zielonego Ładu, oraz ściśle powiązanej z nią Wspólnej Polityki Rolnej (dalej: WPR) i strategii „Od pola do stołu”, wiąże się ze dopłatami bezpośrednimi do produkcji rolnej oraz wielomiliardowym, dodatkowym wsparciem finansowym dla mieszkańców wsi i rolników. Ma ono na celu transformację sektora w kierunku zrównoważonego rozwoju, poprawy konkurencyjności i zapewnienia bezpieczeństwa żywnościowego.

W ramach WPR w latach 2004-2023 r. polskie rolnictwo i obszary wiejskie zostały wsparte kwotą ok. 76 mld euro (ok. 323 mld zł). Z kolei w Planie strategicznym WPR na lata 2023-2027 zakładany budżet dla Polski to ok. 25 mld euro (106 mld zł). W ramach tej kwoty, co najmniej 25% przeznacza się na dobrowolne praktyki środowiskowo-klimatyczne (tzw. ekoschematy) zgodne z zasadami strategii „Od pola do stołu” i Zielonego Ładu. [C] Dla przykładu, w 2024 r. na dopłaty do ekoschematów Rząd RP przeznaczył ok. 3 mld zł z funduszy europejskich. Co roku o dopłaty do dobrowolnych ekoschematów ubiega się kilkaset tysięcy polskich rolników. [D]

W 2025 roku rolnicy mogą liczyć na szerokie wsparcie finansowe zarówno w ramach dopłat bezpośrednich, jak i ekoschematów wynikających wprost ze strategii Zielonego Ładu. Choć ostateczne stawki dopłat zostaną potwierdzone w październiku br., poniżej przedstawiono szacunkowe stawki wsparcia finansowego, o jakie ubiegać mogą się rolnicy w zależności od rodzaju upraw, wielkości gospodarstwa oraz produkcji zwierzęcej.

DOPLĄTY BEZPOŚREDNIE 2025 – STAWKI PODSTAWOWE

- **Podstawowe wsparcie dochodów** – 114,42 euro/ha;
- **Płatność dla małych gospodarstw** – 225 euro/ha;
- **Płatność redystrybucyjna** – 39,80 euro/ha (dla gospodarstw do 30 ha; dla spółdzielni limit powierzchniowy mnożony przez liczbę członków);
- **Płatność dla młodych rolników** – 58,12 euro/ha;
- **Uzupełniająca płatność podstawowa** – 13 euro/ha;
- **Płatność niezwiązana do tytoniu** – 0,52 euro/ha.

WSPARCIE DOCHODÓW ZWIĄZANE Z PRODUKCJĄ – DOPLĄTY DO HODOWLI I UPRAW

Dopłaty do hodowli zwierząt:

- Krowy (do 20 szt.) – 96,64 euro/szt.;
- Bydło (do 20 szt.) – 75,53 euro/szt.;
- Owce – 25,80 euro/szt.;
- Kozy – 11,27 euro/szt.

Dopłaty do wybranych upraw:

- Buraki cukrowe – 300,75 euro/ha;
- Chmiel – 436,67 euro/ha;
- Len – 101,85 euro/ha;

- Konopie włókniste – 29,55 euro/ha;
- Pomidory – 550 euro/ha;
- Truskawki – 272,14 euro/ha;
- Ziemniaki skrobiowe – 383,94 euro/ha;
- Rośliny pastewne – 103,70 euro/ha;
- Rośliny strączkowe na nasiona – 206,09 euro/ha.

NAJWAŻNIEJSZE EKOSCHEMATY 2025 – DODATKOWE WSPARCIE DLA ROLNIKÓW

- Obszary z roślinami miododajnymi – 269,21 euro/ha;
- Retencjonowanie wody na trwałych użytkach zielonych – 63,15 euro/ha;
- Grunty wyłączone z produkcji – 126,52 euro/ha;
- Rolnictwo węglowe i zarządzanie składnikami odżywczymi – 22,47 euro/ha za 1 punkt (np. międzyplony ozime, ekstensywne użytkowanie TUZ¹, zróżnicowana struktura upraw, wymieszanie obornika z glebą);
- Dobrostan zwierząt – 22,47 euro/ha za 1 punkt (dotyczy dobrostanu loch, tuczników, krów mlecznych i mamek).

Dopłaty do integrowanej produkcji roślin:

- Uprawy sadownicze – 342,70 euro/ha;
- Uprawy jagodowe – 309,21 euro/ha;
- Uprawy rolnicze – 146,07 euro/ha;
- Uprawy warzywne – 309,21 euro/ha.

Wsparcie dla rolnictwa biologicznego:

- Mikrobiologiczne środki ochrony roślin – 89,89 euro/ha;
- Nawozowe produkty mikrobiologiczne – 22,47 euro/ha.

Dopłaty do materiału siewnego:

- Zboża i ich mieszanki – 26,74 euro/ha;
- Rośliny strączkowe – 43,37 euro/ha;
- Ziemniaki – 112,13 euro/ha. [C]

2. Czy Ministerstwo prowadzi lub planuje prowadzić działania informacyjne i edukacyjne skierowane do rolników oraz innych grup społecznych, które mogą być dotknięte zmianami, aby zapewnić im wsparcie i możliwość dostosowania się do nowych warunków?

Skierowane do rolników działania informacyjne nt. szerokiego wachlarza dopłat bezpośrednich oraz dodatkowych dopłat wynikających ze strategii Zielonego Ładu prowadzi MRiRW wraz z jednostkami podległymi.

Działania Ministerstwa Klimatu i Środowiska (MKiŚ) koncentrują się przede wszystkim na przedsięwzięciach promujących postawy proekologiczne, zrównoważone gospodarowanie zasobami naturalnymi oraz ochronę klimatu i bioróżnorodności. Przykładem takich działań może być kampania „Bioróżnorodnie połączeni”, której celem jest budowanie świadomości

¹ Trwałe użytki zielone.

ekologicznej w społeczeństwie poprzez różne narzędzia komunikacji i aktywności edukacyjne.

Według MKiŚ wdrażanie EZŁ jest niezbędne dla zapewnienia długofalowego bezpieczeństwa ekologicznego, żywnościowego, energetycznego i gospodarczego Polski. Konieczne jest zatem prowadzenie działań edukacyjnych i informacyjnych w celu wzmocnienia sprawiedliwej transformacji i przeciwdziałania dezinformacji. W tym celu planowane jest rozszerzenie działań edukacyjnych, w tym warsztatów dla rolników i innych grup społecznych m.in. o:

- 1) Organizację warsztatów zwiększających potencjał kluczowych grup interesariuszy do podejmowania decyzji związanych z Krajowym Planem Odbudowy Zasobów Przyrodniczych (dalej: KPOZP). Włączenie w proces odbudowy różnych grup społecznych i skuteczne zachęcenie ich do współpracy będą kluczowe dla skutecznej realizacji odbudowy przyrody w długim horyzoncie czasowym do 2050 r.;
- 2) Organizację warsztatów zwiększających potencjał kluczowych grup interesariuszy do podejmowania decyzji w zakresie ochrony różnorodności biologicznej w lasach i prowadzenia zrównoważonej gospodarki leśnej.
Grupy docelowe: leśnicy, pracownicy regionalnych dyrekcji ochrony środowiska/Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska (GDOŚ), urzędnicy MKiŚ odpowiedzialni za gospodarkę leśną, pracownicy parków narodowych i krajobrazowych, przedstawiciele organizacji pozarządowych i ruchów obywatelskich zaangażowanych w ochronę lasów, samorządowcy i reprezentanci społeczności lokalnych.

Ponadto, opinia publiczna jest na bieżąco informowana o wszystkich działaniach prowadzonych na szczeblu Rady Unii Europejskiej, w trakcie których ministrowie ds. klimatu podejmują kluczowe decyzje związane z realizacją Zielonego Ładu. Informacje te są regularnie udostępniane za pośrednictwem oficjalnych komunikatów, mediów społecznościowych oraz strony internetowej MKiŚ. Celem jest zapewnienie możliwie pełnej i rzetelnej wiedzy wszystkim zainteresowanym stronom. MKiŚ pozostaje otwarte na dialog społeczny i współpracę ze wszystkimi interesariuszami dla skutecznej i sprawiedliwej realizacji celów Europejskiego Zielonego Ładu.

3. Czy planowane są środki kompensacyjne lub instrumenty wsparcia dla branż najbardziej narażonych na skutki transformacji ekologicznej?

Jak wynika m.in. z analiz przeprowadzonych w ramach prac nad Krajowym Planem w dziedzinie Energii i Klimatu 2030, długofalowe koszty braku transformacji ekologicznej, klimatycznej i energetycznej znacznie przekraczają koszty inwestycji w proces transformacji. **Dlatego transformacja ekologiczno-klimatyczna powinna być postrzegana nie jako koszt lub ryzyko, ale inwestycja w bezpieczną i bardziej stabilną przyszłość.** W ślad za dobrze ugruntowaną wiedzą w tym obszarze, od dekad, w ramach europejskiej polityki klimatycznej wdrażane są środki kompensacyjne oraz szeroki wachlarz instrumentów wsparcia dla grup społecznych i branż najbardziej narażonych na skutki zmian klimatu.

Oto przegląd najważniejszych instrumentów wsparcia:

Europejski System Handlu Uprawnieniami do Emisji (EU ETS)

Wpływy zarówno z ETS jak i w przyszłości z ETS2, to podstawowy mechanizm oparty na zasadzie „zanieczyszczający płaci”, wspierający transformację energetyczno-klimatyczną i ekologiczną krajów członkowskich UE. Z tytułu aukcyjnej sprzedaży uprawnień do emisji w ramach systemu EU ETS Polska uzyskała w latach 2013-2024 łączne wpływy w wysokości ok. 124 mld zł. Prognozy na lata 2025-2029 wskazują, że wpływy te wynosić będą ok 76 mld zł.

Dodatkowo, wpływy za emisje w sektorach budowlanym i transportowym, czyli tzw. ETS-2 (89 mld zł) wraz z projektowanym Społecznym Funduszem Klimatycznym (64 mld zł) do roku 2032 szacowane są na ok. 153 mld zł.

Z wpływów finansowych z systemu ETS, Polska finansuje szeroko pojętą transformację energetyczno-klimatyczną i ekologiczną, w tym m.in. wymianę źródeł ciepła i termomodernizację w domach i budynkach wielorodzinnych, rozwój odnawialnych źródeł energii, transportu publicznego i zeroemisyjnych środków transportu, a także działania osłonowe na rzecz niższych cen energii i ciepła.

Zgodnie z wymogami UE od II poł. 2023 r. Polska przeznacza 100% wpływów z systemu ETS na szeroko pojętą transformację energetyczno-klimatyczną i ekologiczną.

Polityka spójności UE

Na cele klimatyczne przewidziano 30 % budżetu w ramach polityki spójności UE na lata 2021-2027. Środki finansowe na cele klimatyczne w łącznej wysokości ponad **22 mld euro** dostępne są w ramach programów krajowych i regionalnych, tj.:

- Programu Fundusze Europejskie na Infrastrukturę, Klimat, Środowisko 2021-2027 (FEnIKS) – **12,8 mld euro**,
- Programu Fundusze Europejskie na Polskę Wschodnią 2021-2027 (FEPW) - **1,3 mld euro**,
- Programu Fundusze Europejskie dla Nowoczesnej Gospodarki 2021-2027 (FENG) – ponad **0,6 mld euro**,
- 16 regionalnych programów operacyjnych – **8 mld euro**.

Krajowy Plan Odbudowy i Zwiększenia Odporności (KPO)

Jeszcze większy udział środków na cele klimatyczne przewidziano w budżecie Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększenia Odporności (KPO) – ok. 45% alokacji, co daje ok. **27 mld euro** (przeznaczone głównie na projekty związane z transformacją energetyczną).

Fundusz Sprawiedliwej Transformacji (FST)

W ramach Funduszu Sprawiedliwej Transformacji (FST) – unijnego instrumentu finansowego wspierającego regiony najbardziej dotknięte transformacją klimatyczną do finansowania zakwalifikowało się pięć polskich województw: śląskie, dolnośląskie, wielkopolskie, łódzkie i małopolskie. Do 2027 r. otrzymają one **3,85 mld euro** na wsparcie w realizacji projektów, których kształt opisują Terytorialne Plany Sprawiedliwej Transformacji. Łączna maksymalna kwota alokacji dla Polski w ramach FST została ustalona na poziomie **11,4 mld euro**.

Wsparcie przemysłu energochłonnego

W zakresie środków krajowych wsparcie oferuje też Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (NFOŚiGW) w ramach programu „Wsparcie przemysłu energochłonnego” – do 2030 r. na ten program zaplanowano rozdysponować równowartość ok. **1 mld euro**.

Fundusze Norweskie i EOG

Łączna wartość IV edycji Funduszy Norweskich i EOG na lata 2021–2028 dla wszystkich państw-beneficjentów wynosi 3,268 mld euro. Ponad 1/4 tej puli została przyznana Polsce, co czyni nasz kraj największym beneficjentem spośród 15 państw, które korzystają

z Funduszy Norweskich i EOG. Polska, jako pierwszy kraj w Europie, podpisała 23 kwietnia 2025 r. w Warszawie Memorandum of Understanding (MoU) otwierające nowy okres programowania. Łączna wartość środków przeznaczonych dla Polski wynosi 925 mln euro (ok. 4 mld zł), z czego 160 mln euro zostało przeznaczone na realizację Programu Zielonej Transformacji, którego operatorem jest MKiŚ we współpracy z NFOŚiGW. Celem programu jest przyspieszenie rozwoju gospodarki niskoemisyjnej, wsparcie transformacji energetycznej oraz wdrażanie rozwiązań opartych na gospodarce o obiegu zamkniętym. Część środków z Programu Zielonej Transformacji zostanie przeznaczona na działania wspierające rozwój technologii CCS/CCUS w Polsce. W poprzedniej edycji Funduszy EOG i Norweskich (2014–2021) zrealizowano w Polsce 107 projektów w obszarach klimatu, energii i ochrony środowiska, osiągając poziom wykorzystania środków na poziomie 95%.

Fundusz Modernizacyjny

Od 2020 roku Polska jest Beneficjentem Funduszu Modernizacyjnego (FM), największym spośród 13 krajów, które otrzymują wsparcie z jego środków. Kwota przyznana Polsce jest obecnie szacowana na około 55 mld zł. Od momentu uruchomienia środków Polska uzyskała akceptację realizacji 24 programów priorytetowych na łączną kwotę blisko 45 mld zł. Szczegóły przedstawiono w [załączniku nr 1](#).

Wsparcie objętych jest wiele obszarów i sektorów, m.in: rozwój odnawialnych źródeł energii (pompy ciepła, przydomowe elektrownie wiatrowe, biogazownie), modernizacja sieci energetycznych, rozwój infrastruktury na potrzeby elektrycznych samochodów osobowych i ciężarowych, termomodernizacja i wymiana indywidualnych źródeł ciepła, wsparcie przemysłu w zakresie obniżenia energochłonności i podniesienia efektywności energetycznej.

Wsparcie branż „trudnych do dekarbonizacji”

W ramach realizowanej polityki MKiŚ identyfikuje oraz obejmuje szczególną uwagą te sektory przemysłowe, które ze względu na wysoką energochłonność oraz procesowy charakter emisji gazów cieplarnianych, stoją w obliczu największych wyzwań w okresie przejściowym transformacji energetycznej. W szczególności dotyczy to sektorów określanych jako „hard to abate”, czyli branż trudnych do dekarbonizacji².

Przykładem jest branża przemysłu cementowego, dla której osiągnięcie celów redukcyjnych określonych przez Komisję Europejską (KE) wymagać będzie wdrożenia rozwiązań opartych na wychwycie i składowaniu dwutlenku węgla (CCS), ponieważ nawet istotna poprawa efektywności energetycznej nie pozwoli całkowicie wyeliminować emisji związanych z procesem produkcji klinkieru. Ze względu na wysoką kapitałochłonność inwestycji oraz długie cykle modernizacyjne, sektor ten stanowi przykład branży wymagającej stabilnego wsparcia systemowego, przewidywalności otoczenia regulacyjnego oraz instrumentów pozwalających na częściową kompensację kosztów wdrażania innowacyjnych technologii.

Jak wynika z raportu Polskiego Instytutu Ekonomicznego z czerwca 2024 r. „Czas na polski CCS? Szanse i wyzwania wychwyty i składowania CO₂ w polskim przemyśle”[F], pełne wdrożenie technologii CCS mogłoby przynieść oszczędności sięgające 14,1 mld EUR rocznie

² Branże takie jak: przemysł cementowy, wapienniczy, miedziowy, chemiczny, rafineryjny, stalowy, nawozowy oraz pozostałe sektory energochłonne, których stabilne funkcjonowanie stanowi fundament bezpieczeństwa gospodarczego państwa, integralności łańcuchów dostaw oraz zachowania ciągłości produkcji w kluczowych gałęziach krajowej gospodarki.

dla polskich przedsiębiorstw. Brak rozwoju tych rozwiązań oznaczałby natomiast istotny wzrost kosztów operacyjnych w przemyśle, spadek konkurencyjności na rynku europejskim i globalnym, a w dalszej perspektywie także ograniczenie zatrudnienia.

W raporcie podkreślono, że analizowane przedsiębiorstwa z branż chemicznej, mineralnej i produkcyjnej zatrudniały w 2022 r. ponad 107,3 tys. pracowników. Dodatkowo, zgodnie z danymi Stowarzyszenia Producentów Cementu, sektor cementowy, wraz z sektorem budowlanym odpowiada za około 8% krajowego PKB oraz zapewnia około 2 mln miejsc pracy. W związku z tym sektory te odgrywają kluczową rolę dla polskiej gospodarki i struktury.

W celu zapewnienia przewidywalności warunków realizacji inwestycji oraz stabilności otoczenia inwestycyjnego, MKiŚ prowadzi szeroki dialog z przedstawicielami przemysłu, środowisk naukowych oraz partnerami społecznymi. 5 marca 2025 r. w siedzibie MKiŚ podpisany został „List intencyjny w sprawie rozwoju technologii wychwytu, transportu, składowania i wykorzystania dwutlenku węgla w Polsce”. Sygnatariuszami listu jest już ponad 40 podmiotów będących interesariuszami rynku CCUS w Polsce, m.in. Orlen S.A., Grupa Azoty S.A., Holcim Polska S.A., ArcelorMittal Poland, GAZ-SYSTEM S.A., Equinor, przedstawiciele stowarzyszeń branżowych, instytutów naukowych, a także przedstawiciele administracji publicznej i środowiska naukowego (w tym Akademii Górniczo-Hutniczej). Powołano trzy grupy robocze: (I) ds. komunikacji, (II) ds. regulacji i finansowania oraz (III) ds. strategii, które tworzą stałe forum dialogu z branżą i mają na celu wypracowanie optymalnych rozwiązań dla rozwoju rynku CCUS.

MKiŚ prowadzi zaawansowane prace legislacyjne nad projektem ustawy o zasadach zarządzania transportem i składowaniem dwutlenku węgla oraz realizacji projektów inwestycyjnych w zakresie wychwytywania, transportu, składowania i wykorzystania dwutlenku węgla (CCUS). Głównym celem tej ustawy jest określenie podstawowych zasad funkcjonowania infrastruktury oraz dostępności usług w zakresie składowania i transportu CO₂, jak również wprowadzenie uproszczeń i ułatwień proceduralnych dla inwestorów realizujących projekty dekarbonizacyjne w sektorach trudnych do zdekarbonizowania. Równolegle, w ścisłej współpracy z branżą, środowiskami naukowymi i partnerami społecznymi, opracowywana jest rządowa strategia rozwoju technologii wychwytu, utylizacji i składowania dwutlenku węgla, której celem jest dostosowanie rozwiązań systemowych do potrzeb gospodarki oraz budowa wiedzy i szerokiej akceptacji społecznej dla nowych technologii.

W aktualizacji Krajowego Planu w dziedzinie Energii i Klimatu (aKPEiK) wskazano na potrzebę wsparcia technologii m.in. poprzez wprowadzenie dedykowanych mechanizmów wsparcia, takich jak kontrakty różnicowe (Contracts for Difference, CfD), w tym dla projektów opartych na technologiach CCS oraz produkcji wodoru odnawialnego i niskoemisyjnego, jak również innych instrumentów, które mogą zostać dostosowane do specyfiki poszczególnych sektorów oraz stopnia dojrzałości technologicznej.

Wprowadzane instrumenty wsparcia powinny zostać dostosowywane do stopnia dojrzałości technologicznej oraz specyfiki poszczególnych sektorów.

Projektowana nowelizacja KPEiK, po przyjęciu przez Rząd RP, będzie podstawą szczegółowego planowania katalogu instrumentów wsparcia w oparciu o udostępnione na ten cel środki.

Rozwój rynku wodoru

Rozwój rynku wodoru w Polsce jest ściśle powiązany z bezpieczeństwem energetycznym kraju. Konieczność odchodzenia od paliw kopalnych z Rosji wymusza budowę własnych źródeł i infrastruktury wodorowej (terminali, rurociągów, dolin wodorowych). Wodór produkowany z odnawialnych źródeł energii (OZE), jak i postulowany przez Polskę wodór z energii jądrowej stanowi realną alternatywę dla gazu ziemnego i umożliwia efektywne magazynowanie energii. Jego wytwarzanie i magazynowanie przyczynia się do bilansowania systemu energetycznego, zwłaszcza przy rosnącym udziale OZE w polskim miksie energetycznym. Planowane są również paneuropejskie systemy przesyłowe dla wodoru, co w przyszłości dodatkowo wzmocni bezpieczeństwo energetyczne Polski.

W wymiarze gospodarczym szybkie wdrożenie technologii wodorowych i przejście na przemysł zeroemisyjny (netto) umożliwia budowanie przewagi konkurencyjnej polskich firm, tworzenie innowacyjnych i wysoko płatnych miejsc pracy, a także zapewnia dostęp do międzynarodowych łańcuchów dostaw. Szacunki wskazują, że rozwój rynku wodoru w Polsce może wygenerować wartość dodaną dla gospodarki na poziomie od 343 do 870 mln euro oraz do 8 600 nowych miejsc pracy, zależnie od tempa wdrażania technologii i popytu w UE.

Z wyrazami szacunku

Z up. Ministra

Urszula Zielińska
Sekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ - podpisany cyfrowo/

Załącznik:

Zał. 1 Zestawienie Programów Priorytetowych FM - lata 2021-2025.

Podstawa prawna:

[1] Rozporządzenie (UE) 2024/1991 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 czerwca 2024 r. w sprawie odbudowy zasobów przyrodniczych i zmiany rozporządzenia (UE) 2022/869 (Dz.U. L z 29.7.2024).

[2] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1056 z dnia 24 czerwca 2021 r. ustanawiające Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji.

Inne źródła:

- [A] Atlas skutków zjawisk ekstremalnych w Polsce, praca zbiorowa pod redakcją naukową: dr inż. Eweliny Siwiec, Instytut Ochrony Środowiska – Państwowy Instytut Badawczy, str. 15.
- [B] Aneta Stefańczyk, Aleksander Śniegocki, Michał Wojtyło (Instytut Reform), „Koszty zmiany klimatu w Polsce. Dlaczego Polska potrzebuje aktywnej polityki klimatycznej?”, Instytut Reform, Client Earth – Prawnicy dla Ziemi, czerwiec 2025 r, str. 2.
<https://www.clientearth.pl/najnowsze-dzialania/materialy-do-pobrania/koszty-zmiany-klimatu-w-polsce-dlaczego-polska-potrzuje-aktywnej-polityki-klimatycznej/>
- [C] <https://gazeta.sgh.waw.pl/en/people-events/financial-flows-between-poland-and-eu-2004-2023-and-prospects-their-changes>.
- [D] <https://www.agropolska.pl/pieniadze/wiceminister-rolnictwa-odrzuca-zielonego-ladu-to-3-mld-zlotych-rocznie-mniej-dla-polskich-rolnikow,2678.html>.
- [E] <https://kowet.pl/blog/post/10-stawki-dopalta-bezposrednich-na-2025>.
- [F] <https://pie.net.pl/wp-content/uploads/2024/07/Polski-CCS-co2.pdf>.

Do wiadomości:

Departament Spraw Parlamentarnych w KPRM.